

- 2) Olennaisia muotomääräyksiä on rikottu, koska hallintokomiteaa ei ollut kuultu, vaikka tähän saakka on menetelty siten, että ennen kuin jäsenvaltiolle on määrätty seuraamuksia, kiintiöiden alentamisesta on päätetty komission asetuksella sen jälkeen kun hallintokomiteaa on kuultu.
- 3) Puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska riidanalainen asetus on annettu Espanjan kuningaskuntaa ensin kuulematta.
- 4) Oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu, koska komissio jo riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettua seuraamusta määrätessään sivusi mahdollisuutta laajentaa jatkossa mainittua seuraamusta, täsmentämättä kuitenkaan, miten pitkäksi ajaksi.
- 5) Luottamuksensuojan periaatetta on loukattu, koska riidanalainen asetus tuli voimaan sen jälkeen, kun makrillin kalastuskausi jo oli alkanut Espanjassa.
- 6) Syrjintäkiellon periaatetta on loukattu, koska komissio sovelsi sosioekonomisten seurausten vaaraan liittyvää arviointiperustetta eri tavoin kuin aiemmin vastaavissa tapauksissa.

Valitus, jonka Carlo De Nicola on tehnyt 21.5.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-59/09, De Nicola v. EIP, 8.3.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-264/11 P)

(2011/C 211/64)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan osittain valituksenalaisen tuomion, hyväksymään aikaisemmassa vaiheessa esitetyt vaatimukset ja hallinnollisessa valituksessa esitetyt muut vaatimukset sekä velvoittamaan vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seitsemään valitusperusteeseen.

Kumoamista koskevat vaatimukset

- 1) 22.9.2008 päivätyn hallintotiedotteen nro HR/Coord/2008-0038/BK kumoamisvaatimuksen osalta valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on jättänyt kyseisen asiakirjan kokonaan huomiotta, koska se on hyväksynyt EIP:n puolustuksen, jonka mukaan on sääntöjenmukaista päättää olla antamatta työntekijälleen jäljennöstä valituslautakunnassa pidetyn kokouksen nauhoituksesta ja virallista pöytäkirjaa koko-

uksesta, mikä tarkoittaa, että EIP on vapaa vääristämään tosiseikkoja, koska on mahdotonta esittää vastakkaista näyttöä.

- 2) Valittaja on vaatinut myös valituslautakunnan ratkaisun kumoamista.

Virkamiestuomioistuin on, vastaavasti kuin henkilöstösääntöjen 90 artiklassa tarkoitettussa menettelyssä, katsonut vaatimuksen — joka on esitetty ensin hallintoviranomaiselle ja sitten virkamiestuomioistuimelle — muodon vuoksi voitavansa tutkia vain näistä jälkimmäisen, ja että ensimmäinen vaatimus sisältyy täysin jälkimmäiseen. Valittaja katsoo, että kyseistä 90 artiklaa ei voida soveltaa ja että hänellä on oikeus siihen, että ratkaisu kumotaan, koska kyseinen asiakirja on liitetty häntä koskevaan henkilökansioon ja saattaa vaikuttaa haitallisesti hänen myöhempään urakehitykseensä.

- 3) Lopuksi valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on hylännyt ylennyksiä koskevan vaatimuksen liian myöhään esitettynä. De Nicola katsoo, että ratkaisu on lainvastainen neljästä syystä.

Toteamista koskeva vaatimus

- 4) Valittaja on vaatinut virkamiestuomioistuinta toteamaan, että hänen 18 vuoden ajan kärsimänsä kiusanteko on arvioitava kokonaisuutena ja kyseessä ovat kaikki muodot, joita pidetään työoikeudellisessa oikeuskirjallisuudessa ja oikeuskäytännössä työpaikkakiusaamisena. Valittaja toteaa tämän osalta, että asiakirja, jonka otsikkona on ”Henkilöiden kunnioittamista työpaikalla koskeva politiikka” on riittämätön (eikä siinä edes määritellä työpaikkakiusaamista), ja hän riitauttaa virkamiestuomioistuimen ratkaisun, jossa vaatimus jätettiin tutkimatta sillä perusteella, että sillä pyritään saamaan kiellettyjä periaatteellisia kannanottoja ja kieltoja EIP:iin nähden. Valittaja katsoo, että hänen vaatimuksensa on tulkittu väärin, koska hän vaatii vahvistamaan tiettyjen virkamiesten häneen kohdistamat väärinkäytökset, toteamaan, täyttikö tuo kiusanteko kokonaisuutena arvioituna työpaikkakiusaamisen tunnusmerkit sekä määräämään, että EIP on vastuussa tuosta toiminnasta kyseisten henkilöiden työnantajan ominaisuudessa.

- 5) Toisaalta valittaja on riitauttanut ratkaisun siltä osin kuin virkamiestuomioistuin on väittänyt siinä henkilöstösääntöjen 41 artiklan vastaisesti, ettei asiassa ollut tarvetta soveltaa analogiaa ja on luonut itse EIP:iin sovellettavan säännösten, mikä on itsemääräämisoikeuden vastaista.

- 6) Lisäksi virkamiestuomioistuin on virheellisesti soveltanut yksityisoikeudelliseen työsopimukseen sääntöjä, jotka koskevat ainoastaan virkamiehiä, ja mikä on vielä pahempaa, on todennut soveltavansa tiettyjen alaisten lainvastaisiin toimiin hallintotoimia koskevaa säännöstöä.

Velvoittamista koskevat vaatimukset

- 7) Valittaja on esittänyt seuraavat kolme vaatimusta: 1. työpaikkakiusaamisen lopettaminen 2. aineellisen vahingon ja henkisen kärsimyksen korvaaminen ja 3. oikeudenkäyntikulujen korvaaminen.

Virkamiestuomioistuin ei ole lausunut ensimmäisestä vaatimuksesta mitään.

Virkamiestuomioistuin on hylännyt toisen vaatimuksen tulkittuaan sitä virheellisesti, koska valittaja on vaatinut tiettyjä vahingonkorvauksia EIP:n lainvastaisen toiminnan vuoksi, eikä huomioon ole otettu sitä, miten tämä toiminta voitaisiin luokitella, jos vaatimukset käsiteltäisiin kokonaisuutena valittajan esittämällä tavalla.

Joka tapauksessa vaatimusta ei voida jättää tutkimatta, koska se ei ole asianomaiselle ”vastainen toimi”, johon voitaisiin liittää vahingonkorvausvaatimus. Näin on, koska kyseinen työsuhde on yksityisoikeudellinen ja koska kyseessä ovat lainvastaiset tosiseikat eivätkä toimet.

Virkamiestuomioistuin on hylännyt kolmannen vaatimuksen, koska se on katsonut virheellisesti, että valittaja ei ole vaatinut EIP:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 24.5.2011 — Video Research USA v. SMHV (VR)

(Asia T-267/11)

(2011/C 211/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Video Research USA, Inc. (New York, Yhdysvallat) (edustaja: barrister B. Brandreth)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 8.3.2011 asiassa R 1187/2010-2 tekemä päätös kumotaan
- asia palautetaan sisämarkkinoiden harmonisointivirastoon (tavaramerkit ja mallit) suositukseen, että restitutio in integrum (menetetyn määräajan palauttaminen) on myönnettävä yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen nro 919324 osalta
- vastaaja veloitetaan korvaamaan valituslautakunnassa ja yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki ”VR” — yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 919324

Tavaramerkit ja rekisteri -osaston päätös: menetety määräajan palauttamista koskevan hakemuksen hylkääminen ja yhteisön tavaramerkkirekisteröinnin nro 919324 rekisteristä poistamisen pysyttäminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 81 artiklaa on rikottu, koska valituslautakunta sovelsi kyseistä artiklaa virheellisesti ja arvioi tosiseikkoja virheellisesti, kun se katsoi, että kantajan edustajat eivät olleet noudattaneet olosuhteiden edellyttämää asianmukaista huolellisuutta.

Kanne 23.5.2011 — Xeda International v. komissio

(Asia T-269/11)

(2011/C 211/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Xeda International SA (Saint Andiol, Ranska) (edustajat: asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem)

Vastaajat: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan tästä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii etoksikiinin sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja päätöksen 2008/941/EY muuttamisesta 3.3.2011 annetun komission päätöksen 2011/143/EU (EUVL L 59, s. 71) kumoamista.

Riidanalaisen päätöksen seurauksena päätöksessä 2008/941/EY oleva etoksikiinia koskeva kohta poistettiin eikä etoksikiinia sisällytetä tehoaineena direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. Tämän johdosta kantaja ei saa enää valmistaa ja myydä etoksikiinia ja etoksikiiniin perustuvia aineita Euroopan unionissa ja se menettää tuotteidensa rekisteröinnin jäsenvaltioissa 3.9.2011 lukien.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantajan mukaan riidanalaisella päätöksellä kielletään todellisuudessa etoksikiinin käyttäminen kasvin-suojeluaineissa tieteellisin perustein ja kyseisen päätöksen 6 perustelukappaleessa mainitun tietojen väitety puuttumisen vuoksi. Kantaja on kuitenkin joko ottanut kummankin näistä seikoista asianmukaisesti huomioon tai sisällyttämättä jättäminen niiden nojalla ei ollut perusteltua.